

περὶ προστασίας αὐτοῦ κατὰ πάσης προσβολῆς· 2) προστασία τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου κατὰ πάσης καταθλίψεως τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, ἀφοῦ ἐπανέλθωσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς· 3) βελτιώσεις τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος πρὸς βορρᾶν· 4) παροχὴ χρηματικῶν μέσων μέχρις οὗ ἡ Ἑλλὰς παγιώσῃ τοὺς ἑαυτῆς πόρους· 5) ἐπικουρικὸς συμμαχικὸς στρατός, μέχρις οὗ ὀργανωθῶσιν αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τοῦ τόπου· 6) ψήφισμα τῶν ἐλλήνων περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου ἡγεμόνος καὶ ἐλευθέρᾳ ἀπόφασιν αὐτῶν περὶ τοῦ προσώπου του, ἂν ἀπαρέσῃ αὐτοῖς.

Οἱ πληρεξούσιοι τῶν Δυνάμεων ἐξανίστανται εἰς τοὺς ὅρους τούτους τοῦ πρίγκηπος, ὡς εἶχεν ἐξαναστῆ ὁ λόρδος "Αβερδην εἰς τὴν περὶ Κρήτης δήλωσιν αὐτοῦ. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἀφοῦ κατ' ἀρχάς ἐδέχθη ἄνευ ἐπιφυλάξεως, ἤδη προβάλλει ὁ πρίγκηψ ὅρους τοιοῦτους ἀπαράδεκτους. Φαντάζονται ὅτι ὑπάρχει ῥαδιουργία τοῦ κόμματος τῶν Οὐίγων, διότι ὁ πρίγκηψ ἔχει στενάς σχέσεις μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μετὰ τοῦ λόρδου Δουράμ, τοῦ λόρδου Πάλμερστον, τοῦ λόρδου Λανσδούν, τοῦ Βρούμ, τοῦ "Ελλισ, τοῦ "Αμπέρκρομπυ· αἱ μετὰ τοῦ Λεοπόλδου συζητήσεις τοῦ ἀγγλοῦ ὑπουργοῦ μετέχουσι πικρίας ἐπὶ μᾶλλον αὐξανόμενης. Οἱ ἀγγλοὶ κυβερνῆται, ἀνίκανοι νὰ ὑβωθῶσιν εἰς τὸν ὀρίζοντα τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ Λεοπόλδου, ἐξήγουν τὴν παλιωφθιάν ἐκείνην αὐτοῦ διὰ κομματικῶν ῥαδιουργιῶν, ἐνῶ αὕτη μόνον πηγὴν εἶχε τὴν περὶ τῆς Ἑλλάδος θερμὴν μέριμναν τοῦ πρίγκηπος καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ ἔθνους ὅπερ ἐκέκλητο νὰ κυβερνήσῃ καὶ ν' ἀναπλάσῃ.

Ἐνῶ δὲ ἡ Συνδιάσκεψις ἡσχαλεῖτο περὶ τὸν κανονισμὸν τῶν τῆς Ἑλλάδος πραγμάτων, ὁ πρίγκηψ ἀπῆλθεν εἰς Γαλλίαν. Πρὸς τίνα σκοπὸν; ἀρά γε πρὸς διαπραγματεύσειν ὀθωνοῦ ἀναγκαίου πρὸς ὀργανώσιν τοῦ νέου βασιλείου ἢ πρὸς διαπραγματεύσειν συνοικεσίου μετὰ τινος τῶν θυγατέρων τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου, πρὸς ἣν ἐλέγετο τρέφω ἀἰσθημα τρυφερόν. "Αθλον· ἀλλ' ὅτε ἐπανῆλθεν, ἔλαθεν ἐκ Ναυπλίου ἐγγράφα διάφορα, ἀποστελλόμενα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου, ἐκθέσεις, ἀναφοράς, ἐφημερίδας, πρακτικὰ δημοσίων συναθροίσεων, πρακτικὰ συνεδριάσεων τῆς Γερουσίας, ἐν οἷς καὶ ἐθνικὴν διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι καὶ παράπονα κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος ὡς γενομένης ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ ἔθνους καὶ ἐπικρίσεις δυσμενεῖς περὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ ἡ μὲν γερουσία, ὡς καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος χαίρουσι διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς βασιλέως καὶ

τὴν ὑπ' αὐτοῦ παραδοχὴν τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος, λέγουσιν ὅμως ὅτι θὰ ἀπαντήσῃ ἐκεῖ ἀδυσκολίας ἀνυπερβλήτους». Εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως γείνη δεκτὸς μετ' ἀγάπης, νὰ ἀσπασθῇ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα. Τὰ ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου διαγραφέντα ὄρια εἶναι ἀδίκαια καὶ αὐθαίρετα, πόλεις καὶ χωρία ἐλευθερωθέντα διὰ τοῦ ἡρωισμοῦ τῶν ἐπανερχόντων πάλιν ὑπὸ τὸν ζυγόν. Πῶς δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀνεχθῇ τοιαύτην ἀδικίαν; ἐν πάσι δὲ τούτοις εἰκονίζεται ζωηρῶς ἡ δυστυχία, ἡ ἀθυμία, ὁ ἀπελπισμὸς ὁ λυμαινόμενος τὴν χώραν.

Ὁ πρίγκηψ Λεοπόλδος πάντα ταῦτα ἀνεκόνωσεν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Συνδιασκέψεως καὶ τοὺς ἠρώτησεν ἂν ἠδύνατο ἐν συνειδήσει νὰ δεχθῇ παρ' αὐτῶν τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος, ἀπορριπτομένων τῶν ὄρων αὐτοῦ. Ματαίως οἱ ἐπίτροποι ἠγωνίσθησαν νὰ τὸν πείσωσι νὰ παραιτήσῃ τοὺς ὅρους αὐτοῦ ὑποδεικνύοντες ὡς ὑπερβολικὴν τὴν παράστασιν τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων. Ἡ κατάστασις αὕτη, τῷ ἔλεγον, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀναρχίας· ἡ κληρονομικὴ κυβέρνησις θὰ μετέβαλεν αὐτὴν ἐντελῶς· ἡ δὲ ἄρνησις του ἀντὶ ὠφελείας θὰ ἔρριπτεν εἰς τὸ χάος τὴν Ἑλλάδα. Ὁ πρίγκηψ δὲν ἐπέιθετο. Ἐξηκολούθει συνηγορῶν ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος. Τέλος τῆς Συνδιασκέψεως ἀρνηθείσης νὰ παραδεχθῇ τοὺς ὅρους τοῦ πρίγκηπος, οὗτος ἠρνήθη τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΝΕΡΑΪΔΑ

Σὲ βαθειᾶν ἀκρογιαλιὰ
ἔχει ὁ βράχος μιὰ σπηλιὰ
ἀπὸ μαργαριτάρι.
'Σ τὴν γαλάζια του ἀντηλιὰ
κόρη μὲ χρυσᾶ μαλιὰ
τραγουδαίει μὲ χάρι.

— Ἡ Νεραΐδα εἶμαι ἐγὼ,
μέσ' ἔς τὸ κῦμα τὸ γοργὸ
κολυμβῶ 'σὰν ψάρι.
Κάθε ναύτη ναυαγὸ
μὲ λαχτᾶρα κυνηγῶ
κάθε παλληκᾶρι.

Καὶ τὸ πλάσμα τὸ δειλὸ
ποῦ ἔς τὸ κῦμα τ' ἀψηλὸ
ἢ ματιὰ μου πάρη,
τὸ προφθάνω, καὶ κολῶ
ἔς τὸ κορμί του τὸ ἀπαλὸ
μὲ κρυφὸ καμάρι.

Μέσ' ἔς τὴν ἴδια μ' ἀγαλιὰ
τόνε πάγω ἔς τὴ σπηλιὰ
ἀπὸ μαργαριτάρι.
Μὰ — ὡς ν' ἀλλάζουμε φιλιὰ,
νὰ χαροῦμε μιὰ σταλιά....
Μένει ἀχνὸ κουφάρι!

Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ